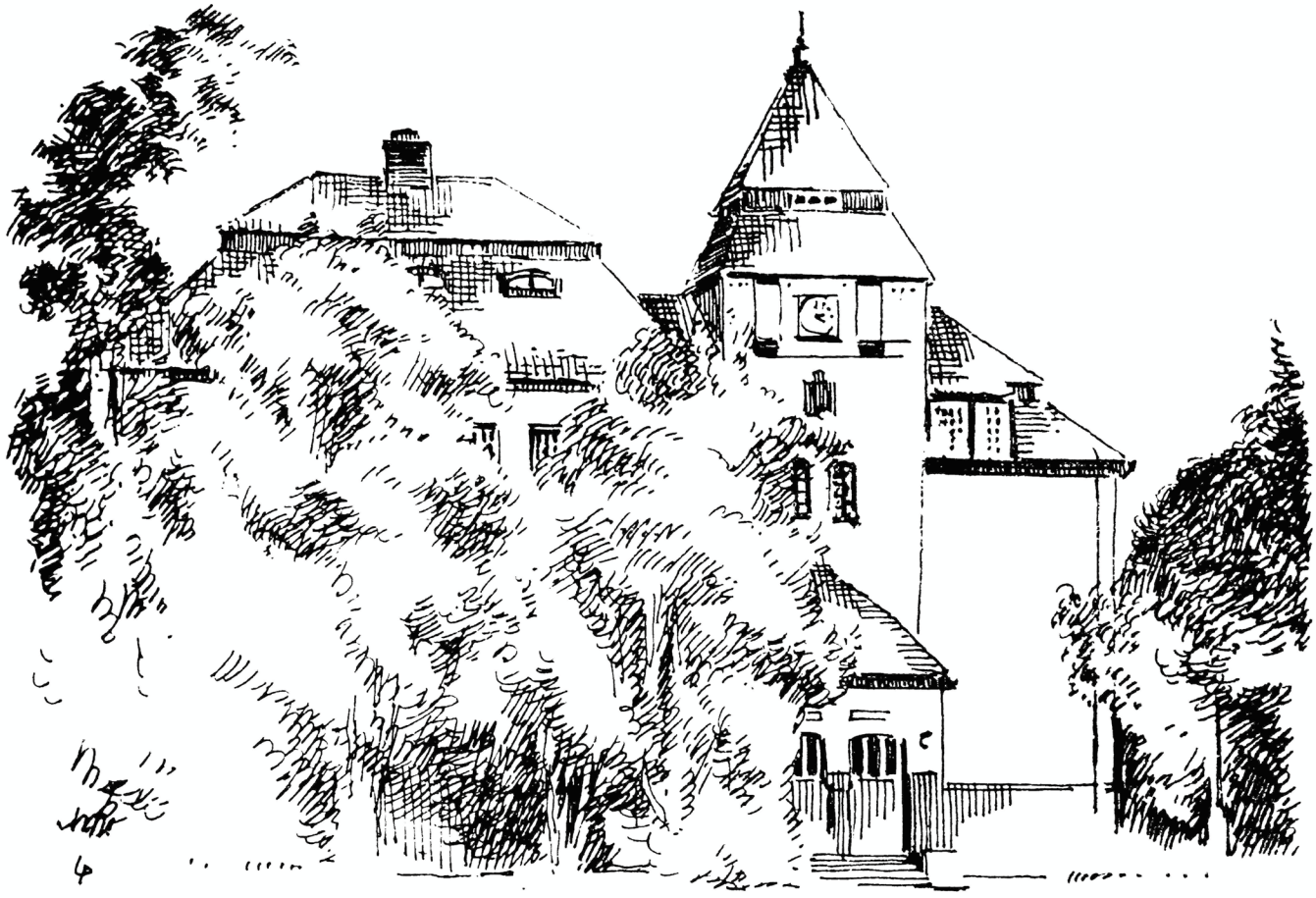
ÖSTANÅBLADET

Årgång 56 Maj 2023

Redaktionskommitté:
Hans Toll, Paul Hultberg, Margaretha Bladh, Karin Elardt & Tomas Erazim

Tuschteckning av Lennart Palmér ur boken ”Eksjö – med ritstift och penna”

EKSJÖHUS

Hus för hela livet

www.eksjohus.se · Tel 0381-38300

Swedbank

AB Bruzaholms Bruk

Grundat 1660

Toppmodernt gjuteri med gamla anor

www.bruzabruk.se

0381-201 80

ADVOKATFIRMAN STURE LARSSON AB

Advokat Sture Larsson, Eksjö

Advokat Hanna Larsson, Stockholm

www.advokatensturelarsson.se

RESESTIPENDIATEN 2022

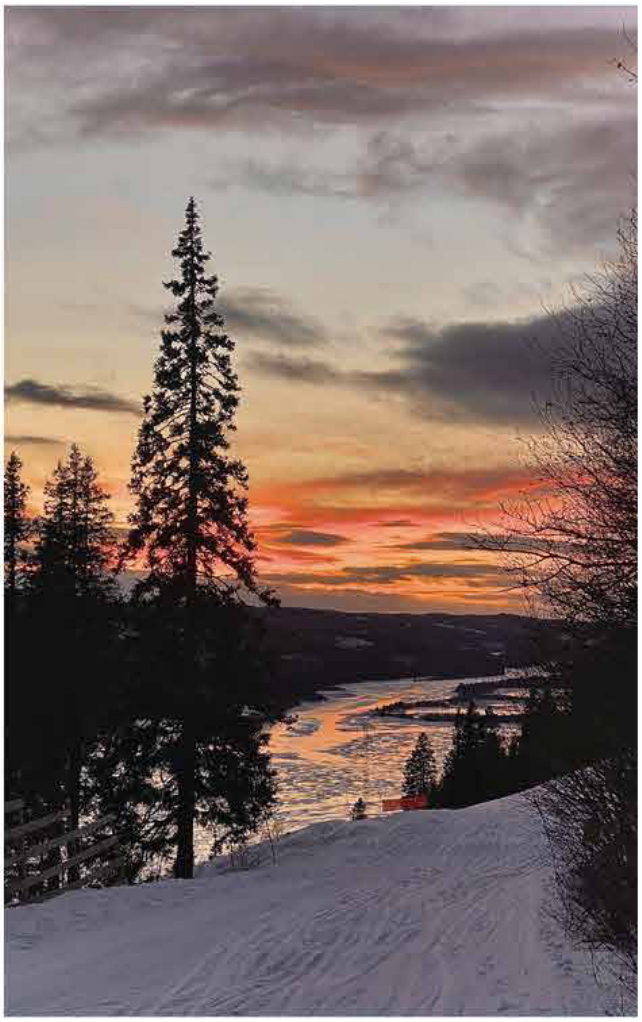
En resa att minnas genom åre(n)!

”Vi upplever aldrig att vi lever i ”Den gamla goda tiden” förrän den gamla goda tiden är förbi.” Ett citat som jag med jämna mellanrum reflekterar över. Den gamla goda tiden var för mig i detta sammanhang mina skidresor med familjen när jag var liten. En tid i livet jag har många goda minnen från som innefattar allt från att glida ner för de iskalla backarna till att avnjuta en varm choklad i de upptinade värmestugorna. En resa jag under vecka 7 bestämde mig för att återuppleva tillsammans med mina vänner i Åre.

Mitt namn är Tim Scheibling och i somras tog jag tillsammans med min klass Ek19 studenten på →

Eksjö Gymnasium. Dagen till ära tilldelades jag Kamratföreningens Resestipendium. Jag tänkte tillbaka på ”den gamla goda tiden” där jag lärde mig att åka skidor och bestämde mig för att utföra en resa knuten till nostalgi. Tillsammans med mina vänner satte jag mig därmed i en minibuss för att åka upp till Nordens alldeles egna Åre. Vi lämnade ett grått och regnigt Eksjö för att efter 11 timmar komma upp och mötas av inget mindre än…ett grått och regnigt Åre. Vi bestämde oss för att inte låta vädret dra ner på vår semesterglädje utan gick ut och åt på restaurang för att fira ankomsten och vad den kommande veckan skulle ha att erbjuda.

”Vi gick upp redan vid 07.00 och åkte i backen tills det att liftarna stängde

Första dagen bjöd på fortsatt mulet väder och slaskiga backar. Vi bestämde oss ändå för att ta vara på det som fanns och njöt av backarna så gott det gick. Jag fick även nöjet att hoppa in och agera skidskolelärare åt en av mina vänner som enbart hade åkt skidor en gång innan denna resa. Normalt sett hade man tagit en nybörjare på skidor till området Åre Björnen, som har gott om gröna backar för en nybörjare att få in känslan på skidorna. Så blev däremot inte fallet när ”eleven” i fråga skulle ge sig på sin första åktur som skedde senare under dagen i den backe vi skulle ta till Hyddan där kvällens afterski höll till. ”Eleven” fick då till råga på allt köra en röd backe som invigning på semestern och skidorna. När jag däremot stod där och försökte lära ut konsten att kunna svänga med skidorna utan att korsa dem och hamna med ansiktet i en snödriva, så kände jag en viss nostalgi. En nostalgi om hur jag själv för flera år sedan försökte lära mig just det som jag själv lärde ut till min vän. Till skillnad från mitt ”unga jag” satte sig som tur var inte min vän trotsigt i backen och började storlipa efter tredje försöket. Enbart ett fåtal vurpor senare svängde till slut en stolt ”elev” smidigt ner för backen tillsammans med sin ännu stoltare ”skidlärare” och som belöning på min väns något hårda första dag avnjöts resten av kvällen med afterski och livemusik i toppklass.

Den andra dagen var det till all ära: Alla hjärtans dag. Vädret gav oss därmed den bästa present en skidåkare kunnat hoppats på:

soligt med precis jämna grader för att hålla backarna kyliga och oss varma. Bäst av allt var däremot himmelen, helt vindstilla utan ett moln i sikte. Vi gick upp redan vid 07.00 och åkte i backen tills det att liftarna stängde. Givetvis gjordes ett och annat stopp för att fylla magarna med bränsle i form av varma mackor med ett glas O´boy till, en slalomåkares bästa kost, i alla fall om man heter Tim med en god aptit. Vi tänkte att vi hade haft tur den dagen med vädret men insåg de kommande dagarna att vädret hade kommit för att stanna ett tag under vår vistelse. Något som vi självfallet välkomnade med öppna armar och som dessutom gjorde så att de första gråa dagarna blev ett minne blott. Även om dimma och regn skulle komma och hemsöka de sistkommande dagarna så var vi nöjda över insatserna vi gjort under de finare dagarna. Efter att ha gjort allt från att åka Långsvängen, Sveriges längsta slalombacke med en längd på 6,5 km och en fallhöjd på nästan 900 meter till att hoppa i hoppbackarna tills benen gav vika.

Att planera en resa av detta slag efter studenten visade sig vara lite av en utmaning. Det svåraste var helt klart att hitta en tid som passade för att alla skulle kunna ta ledigt. Vi lyckades så klart till sist men inte utan svårigheter. Inte kommer det heller att bli enklare i och med att åren passerar och vi alla har våra separata mål i livet i form av universitetsutbildningar, jobb och familjeskapande. Kontakten kommer så klart alltid finnas där emellan oss men nu också ett minne. Ett minne som vi sedan i framtiden kan se tillbaka till och referera till som ”Den gamla goda tiden”. Den tiden då vi åkte på resor med vår stora kompisgrupp och upplevde allt från molniga och tråkiga, men också soliga och roliga dagar.

Till slut vill jag ägna ett stort tack till Eksjö Kamratförening vid Eksjö Gymnasium för chansen att skapa detta minne tillsammans med mina vänner.

Tim Scheibling, Sx 22

Putte Kock

Catering. Att köpa in maten till fest, bröllop eller vilken tillställning som helst sparar både tid och besvär.
Vi levererar högklassiga bufféer, sobra bröllopsmiddagar, smäktande grillmenyer och allt däremellan.

Sittningar kvällstid och helg vid minst 30 personer

Matsal. I vår vackra restaurang serverar vi Dagens rätt varje helgfri vardag kl 11.30–14. Vällagad husmanskost »with a twist« är vårt signum. Självklart är allt lagat från grunden precis som »förr i tiden«.

Pernilla Andersson – vinnare av Guldäpplet!

Guldäpplet är en årlig utmärkelse som syftar till att synliggöra lärare som utvecklar undervisningen med stöd av digitala verktyg, medier och arbetsformer. Lärare som lyfter både sina egna elever och sina kollegor, genom samarbete och delande av erfarenheter.

Kort om historien bakom Guldäpplet
Huvudman för utmärkelsen är stiftelsen Yngve Lindbergs Minne. Yngve Lindberg var i fyra decennier en av förgrundsgestalterna inom naturvetenskaplig utbildning och digitalisering i svensk ungdomsskola, verksam vid Skolöverstyrelsen. Han var pådrivande för de internationella kemi- och dataolympiaderna (IOI) och en av grundarna av Föreningen DiU och stiftelsen DiU. Han avled 2000. Vid Föreningen DiUs rikskonferens i Varberg sommaren 2001 beslutades att en minnesfond skulle startas. Syftet med minnesfonden är att i Yngve Lindbergs anda årligen dela ut ett stipendium Guldäpplet, till en eller flera lärare, för förtjänstfulla insatser kring användningen av IT i svensk skola.

Pernilla är inne på sitt 19:e år som lärare vid Eksjö Gymnasium, först som lärare på handelsprogrammet och numera ekonomiprogrammet.

Östanåbladet frågade Pernilla:

Foto: Bo Helmersson/Guldäpplet

Hur blev du nominerad till utmärkelsen Guldäpplet?
– Detta var faktiskt fjärde året som jag blev nominerad av externa samarbetspartners som jag arbetat med i olika projekt på ekonomiprogrammet.

Hur gick det till på dagen för prisutdelningen?
– Blev uppbjuden till Stockholm och Lärarnas hus av stiftelsen för att presentera mitt sätt att arbeta framför övriga pristagare, tidigare pristagare och de olika partners till guldäpplet. Fantastiskt att få möjligheten att sprida mitt arbete med digitalisering och

hur jag arbetar med eleverna för att ”lära för livet”som jag kallar det – att lära sig under tiden man använder sin kunskap och sina verktyg i olika projekt, fiktiva som skarpa

Vad anser du att du gör för speciellt tillsammans med dina elever?
– Vi jobbar tillsammans och lär oss nytt gemensamt. Jag tycker det är jätteviktigt att eleverna är delaktiga i det vi jobbar med, så det inte bara något vi gör bara därför att!

Hur använder du digitala medier och andra verktyg/nya arbetsformer i din undervisning?
– Jag använder många olika digitala medier som gör att våra projekt blir effektiva och kanske också lite ”på riktigt”. Vi bokför t ex direkt i befintliga system, men vi gör också budgetar och kalkyler i Excel, så att eleverna kan hantera dessa system när de kommer ut från skolan.

Hur engagerar du eleverna?
– Svår fråga egentligen, men är jag engagerad så blir eleverna också engagerade och vill hjälpa till. Motivationen är lusten att göra saker tillsammans!

På frågan om vad Pernilla anser vara viktigt/viktigast i sin undervisningen svarar hon att det skulle vara relationerna med eleverna och att vi tillsammans lär oss saker som eleverna har nytta av efter skolan.

En sista fråga: Vad är konsekvenserna av utmärkelsen?
– Som pristagare fick jag motta ett guldäpple men också en prissumma. Jag kommer under två års tid ingå i juryn för andra pristagare av guldäpplet och jag kommer också få ytterligare tillfälle att sprida mitt sätt att arbeta. Jag tyckte det var jättekul att uppmärksammas och tackar mina elever för deras nyfikenhet och förtroende att prova nya saker tillsammans med mig.

Stort Grattis till Pernilla!!

2022 tilldelades Pernilla Andersson, Eksjö gymnasium, utmärkelsen Guldäpplet med följande motivering:

”För ett engagerande arbetssätt som involverar eleverna i allt från planering till utvärdering av nya arbetsområden och deras arbete i projekt med andra elever, lärare och omvärld. Elevernas delaktighet i hela lärprocessen bidrar till att undervisningen blir angelägen och meningsfull. De utforskar och lär tillsammans med Pernilla och delar framgångar och misslyckanden och elevernas nyfikenhet och deras mod att våga pröva nytt stimuleras, de blir entreprenörer.

Världsledande krypto för svenska intressen

Under hela min skoltid tyckte jag att matematik var det absolut roligaste ämnet. Därför var valet av Matematikerlinjen i Lund ganska självklart för mig, när det efter några års uppehåll var dags för högskolestudier. Jag hade tänkt att bli lärare men insåg så småningom om att det fanns andra yrken för en matematiker.

När jag 1988 som nyutexaminerad filosofie magister i matematisk statistik skulle söka mitt första jobb i Stockholm fanns det två lämpliga tjänster: aktuarie på Folksam och kryptolog på FRA. Båda områdena var totalt okända för mig. Som tur var hann FRA svara först och jag blev placerad på dåvarande Totalförsvarets signalskyddssamordning (TSA) i Försvarsmaktens Högkvarter. Under mina 35 år i yrket har jag inte en sekund ångrat att jag valde kryptoområdet - det är enormt spännande och utvecklande och innehåller mycket mer än matematik. Här finns djup teknik, hårdvara, design, It-säkerhet, testverksamhet, regelverk, diplomati och mycket annat. Jag började som kryptolog, blev så småningom

> ***Trots att Sverige är ett litet land är vi mycket framgångsrika inom området***

sektionschef och avdelningschef och de senaste åren har jag jobbat som **kryptostrateg.** Vi är numera en del av MUST (Militära Underrättelse- och säkerhetstjänsten). Vår uppgift är signalskydd som kan beskrivas

som de mest avancerade kryptosystemen vars uppgift är att skydda det hemligaste vi har, så kallade säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Våra motståndare är främmande underrättelsetjänst med hög kapacitet och stort intresse. Vi kravställer, granskar, verifierar och godkänner signalskyddssystem som utvecklas av svensk kryptoindustri och det finns ett lagkrav på att alla i Sverige måste använda våra system när det hemligaste ska skyddas. Trots att Sverige är ett litet land är vi mycket framgångsrika inom området och jag är väldigt stolt över den svenska förmågan och våra leveranser. Som exempel kan nämnas att när vår kryptotelefon MGL driftsattes i början på 90-talet hade den bäst talkvalitet i världen och senare driftsatte vi världens första krypterande GSM-telefon. Vårt Filkrypto är standard inom EU:s institutioner och forskningsprojekt. Faktum är att Sverige är ett av

de duktigaste länderna i Europa inom detta område. Detta bevisades i november 2011 då vi som sjätte nation utnämndes till så kallad AQUA (Appropriately Qualified Authorities) vilket innebär att vi granskar kryptosystem för skydd av EU:s hemligaste information. Nu ser vi över vad NATO-medlemskap innebär för vårt område och återtagandet av totalförsvaret ställer också stora krav på att vi ska leverera nya signalskyddssystem för robust och säker kommunikation.

I höstas fick jag ett nytt uppdrag som har fått stor uppmärksamhet. Jag har blivit en av fjorton så kallade internets nyckelbärare! Det finns sju nyckelbärare för USA:s västkust och sju för östkusten och vi kommer från olika delar av världen. Vårt uppdrag går ut på att vi ska signera internets så kallade rotnyckel. Kontentan av detta är en del av säkerheten på internet som gör det svårare att sätta upp falska servrar, t ex en falsk bank som man luras att använda. Detta innebär i praktiken att jag två gånger om året åker till den lilla staden Culpepper utanför Washington och genomför en ceremoni tillsammans med övriga nyckelbärare, ceremonimästare och ett gäng andra med olika roller. Vi är i ett datacenter och hela processen omgärdas av mycket hög säkerhet. Min nyckel går till ett fack i ett kassaskåp i en bur och i facket ligger ett smart card som ska användas till signeringen. Hela proceduren tar drygt tre timmar, filmas och finns på Youtube. Ett mycket ärofullt och spännande uppdrag. Att jag skulle ha ett så spännande yrkesliv framför mig hade jag inte i min vildaste fantasi kunnat föreställa mig när jag klev ut genom Östanåskolans portar!

Pia Gruvö, Sx 80

Maria Sparre – Ny rektor vid Eksjö gymnasium

”**Vet du att det är en rektorstjänst** ute på gymnasiet?” löd frågan från en av mina vänner.

Min direkta tanke var, nej, inte just nu. I mitt dåvarande jobb som rektor på Mogärdeskolan, Vetlanda, befann jag mig i ett läge där många bitar började falla på plats och jag kunde skörda det jag sått. Dessutom gick den 6 år långa skolbyggnationen mot sitt slut och jag kunde stolt njuta av fantastiska och ändamålsenliga lokaler. Dock visste jag att det bara var att ta tag i beslutsvåndan, grundad i ångesten över att behöva skiljas från dem jag tycker om, och skicka in en ansökan…

Jag är Maria Sparre, dotter, syster, mamma, hustru, lärare, rektor och medmänniska.

Fortfarande säger jag att jag ska åka hem till Ljungby, fast jag inte bott där på över 30 år.

Universitetsstudier förde mig till Göteborg, där jag också träffade min man. När vi flyttade till Eksjö var planen att bara stanna här under några år, för att sedan flytta tillbaka till västkusten. Så blev inte fallet, då vi stortrivs här, även om vi gärna drar västerut så ofta vi kan.

Efter att ha flyttat till Eksjö blev min första tjänst på Junedalsskolan i Jönköping, en skola med stolta anor. Här mötte jag en stabil lärarkår som jobbat på skolan i många år. Betygen sattes i skalan 1 till 5 och det var lika självklart att sätta betygen 1, eller streck, som 5. Att hålla utvecklingssamtal gick snabbt, vilket skolans nestor påvisade, då samtalet verkligen gick att ha på en kvart. Man läste helt enkelt upp det som stod i den ifyllda tabellen, medan vårdnadshavare och elev tog emot informationen; matematik -M, svenska- Ö och idrott – U.

Jag trivdes utmärkt på tjänsten och fick en mycket god introduktion till lärarlivet.

Innan jag flyttade till Eksjö var jag på plats för att presentera mig och fick då höra ”här kommer inte finnas en MaNO-tjänst inom överskådlig framtid”. Det dröjde dock bara ett halvår innan det öppnades en möjlighet på Prästängsskolan. Dit kom jag för att stanna. Jag fick där vara med om att gå från en skola med snitt och medel, allmän och särskild matematik och en sval relation till vår läroplan Lgr 80, till en skola som förändrades genom nya läroplaner, olika betygssystem, en ny skollag och en skolinspektion.

Det viktigaste för mig som lärare var mötet med eleven och att på olika sätt tillgängliggöra och väcka intresse för matematik och naturvetenskap – att se eleven växa i självtillit och som människa. Det var först när jag lämnade lärarjobbet jag fullt ut förstod vilket beroende ungdomarna skapat i mig. Ett belöningssystem som gav en inre tillfredsställelse, mer värd än vad som går att mäta i pengar. Allt det där eleverna gav tillbaka genom våra möten, fanns inte längre i min vardag!

Om man nu gillar sitt jobb kan man fråga sig varför man är beredd att ge upp det.

Som lärare hade jag förmånen att vara ar-

betslagsledare, sitta i intressanta möten och samtal med mina rektorer, vara förstelärare och få delta i utbildningen; ledarutveckling över gränserna. Dessa delar samt ett driv framåt, skapade ett allt större intresse för att leda och få en ökad möjlighet att påverka skolans utveckling. Detta ledde till att jag under våren 2016 sökte en rektorstjänst i Vetlanda och fick denna. Jag mötte en skola som under lång tid haft en stabil lärarkår, men som under de senaste åren fått en hög omsättning av personal. Parallellt med detta påbörjades en omfattande rivning, renovering och ombyggnation av skolan. Majoriteten av skolans elever hade och har ett annat modersmål än svenska, vilket krävde att vi som personal ständigt jobbade med att utveckla våra kunskaper liksom våra arbetssätt för att på bästa sätt kunna stödja våra elever att nå en god måluppfyllelse. Som ledare var det intensiva, lärorika och mycket värdefulla år. Då som nu tror jag på värdet av engagemang och hårt jobb. Detta genom målsättningar, strukturerat arbete, att lyssna och analysera.

Att få möjlighet att jobba med skolans äldsta elever har alltid väckt nyfikenhet och intresse hos mig. Jag har haft förmånen att skaffa mig erfarenheter från grundskolans samtliga år. Den grund som där läggs har avgörande betydelse för elevernas resultat på gymnasiet. Jag känner mig ödmjuk och tacksam för att ha fått förtroendet att vara en del av Eksjö gymnasium och dess stolta tradition, parallellt med möjligheten att leda en progressiv skola tillsammans med mina kollegor och all personal.

Ett farväl till Vänortsföreningen Eksjö-Bangladesh

Resan till Bangladesh blev minne för livet

Smålands-Tidningen 1 april 2003

Många är de elever i Eksjö, både gymnasieelever och grundskoleelever, som genom åren har hjälpt till att på olika sätt samla in pengar till verksamheten i Bangladesh. Nu har vänortsföreningen avslutat sitt hjälparbete och vill med denna artikel i Östanåbladet både tacka alla som under åren bidragit på olika sätt och belysa föreningens 50-åriga arbete.

Den 15 maj 1972 bildades vänortsföreningen i Eksjö. Den första vänorten hette Pabna, men redan 1974 blev Nowshera den by som vänortsarbetet inriktade sig på. En av initiativtagarna var Ulf Danielsson, lärare på Östanåskolan. En annan lärare som snabbt blev engagerad i föreningen var Erland Calissendorf. Med Ulfs engagemang och övertalningsförmåga dröjde det inte länge förrän ytterligare ett antal av personalen blev delaktiga i vänortsarbetet i ett av de absolut fattigaste länderna i världen.

Ett viktigt jobb utfördes av alla de elever som deltog i olika verksamheter för att samla in pengar till föreningen. Redan den 16 maj samma år som föreningen bildades genomförde Eksjö gymnasieskola en studiedag om Bangladesh och den kombinerades med ett dagsverke, där behållningen på 5000 kronor tillföll vänortsföreningen. Även året därpå genomfördes gymnasieskolans dagsverke, vårstädning av Eksjö, som gav ca 5500 kronor. Det blev en tradition de följande åren att pengarna för dagsverket skänktes till vänortsföreningen och 1979 gav även Julbasaren ett bidrag med 1500 kronor. Insamlingar på stans varuhus gjordes också av sariklädda elever.

När gäster från Bangladesh kom och besökte vänortsföreningen fick många elever vid gymnasiet också tillfälle att träffa dem och ställa frågor.

Ytterligare bidrag till vänortsföreningens arbete var två kampanjer för ökad försäljning av juteprodukter. Dessa produkter tillverkades av kvinnogrupper i Bangladesh. Kampanjerna gjordes i samarbete med KF, Frikyrkan hjälper och två gymnasieklasser från Eksjö.

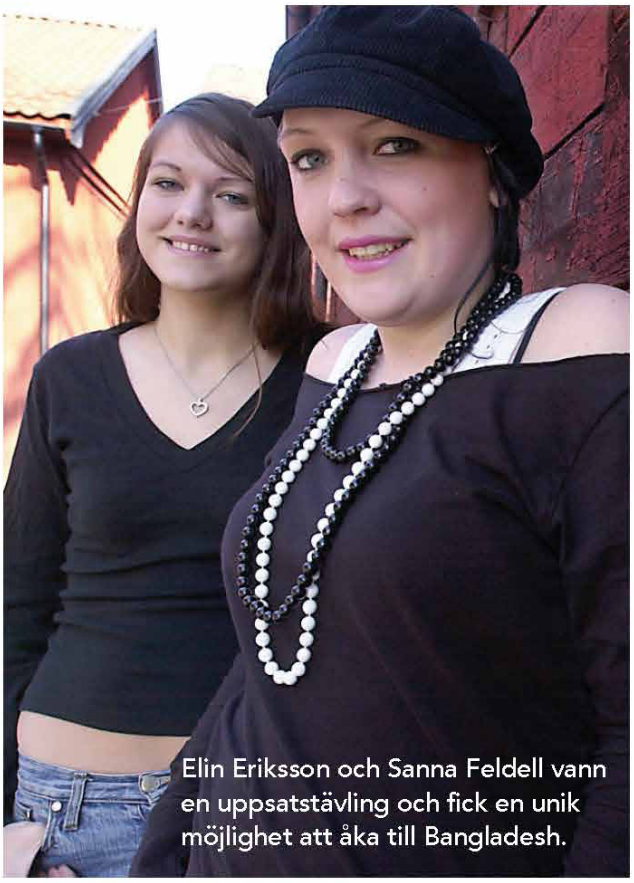
Fordonseleverna hämtade vid ett antal tillfällen under åren pappbalar i Mariannelund, Hult och Eksjö och körde dem till Nässjö, vilket gav extra inkomster till vänortsföreningen. Även många andra elever och Eksjöbor har genom åren hjälpt till med pap-

persinsamlingarna, som var välkända i hela kommunen.

Under hösten 2002 genomfördes en uppsatstävling vid Eksjö gymnasium som ett led i Eksjös 600-årsfirande. Motivet för uppsatsen var: ”Hur ska världens fattigaste kunna få det bättre i denna globaliserade värld?” Priset för de två bästa uppsatserna var en två veckors resa till Bangladesh under våren 2003. Priset vanns av Sanna Feldell i SP3b och Elin Eriksson i NV3b. Båda uppsatserna publicerades i Smålands-Tidningen.

Nu har vänortsföreningen lagts ned men kvar finns fina minnen av genomförda hjälpinsatser tillsammans. Tack för tiden och tack för engagemanget!

Fd styrelsen för Vänortsföreningen Eksjö-Bangladesh

Elin Eriksson och Sanna Feldell vann en uppsatstävling och fick en unik möjlighet att åka till Bangladesh.

Foto: Evelina Mörefält

Vi föll för Eksjö

Sommaren 2017 besökte jag och min hustru Sandra Eksjö stad. Det var en vacker julidag och vi tog med vår ettåriga dotter Alice. Det räckte med att parkera bilen utanför stadshotellet, bredvid ryttarstatyn för att vi skulle bli hänförda. Vilken mysig stad. Solen värmde och vid kyrkan var det någon slags torgmarknad. Vi tog med oss barnvagnen och spatserade ned mot gamla stan och Eksjöån. Eftersom vi båda är historieintresserade räckte det med att gå ett par meter efter Storgatan för att inse att detta var en drömstad för oss. Vackra och välbehållna trähus, kullerstenar och gemytliga affärer. Kyrkklockan slog tre på eftermiddagen och förbipasserande människor pratade en vacker ”sjungande” småländska. Om jag vore Sveriges Television, och skulle spela in en julkalender skulle jag göra det just här i Eksjö, sa jag till Sandra som tittade in i en karamellbutik som såg ut som den i Pippi Långstrump, när Pippi handlade upp allt godis för en guldpeng.

> *”Ofta tänkte vi på den vackra pittoreska trästaden i norra Småland*

Sandra, som är född och uppvuxen i Småland, har saknat sin familj och sina barndomsvänner. Det händer något när man skaffar barn brukar hon säga till mig. ”Rötterna” och ”hemma!” betyder helt plötsligt mer än någonsin. Skellefteå som även det är en trevlig stad, fast långt uppe i Norrland, hade kommit att bli lång ifrån Alices mormor

och morfar i Jönköping och någon gång, om alla stjärnor och solar står rätt kanske vi flyttar söderut. Så sa Sandra i alla fall, tills den dagen vi besökte Eksjö denna ljumna julidag. Rollerna var nu ombytta, innan Alice börjar årskurs 1 flyttar vi till Eksjö, sa jag.

Vi tog en tidig middag på Restaurang Bron och som norrlänning fick vi lite ”utlandsvibbar” när solen värmde på uteserveringen, och tyska turister passerade förbi oss. Finns det någon gymnasieskola här frågade Sandra. Det måste det göra tänkte jag, och efter en god middag tog vi Alice med oss i vagnen för att se hur Eksjö Gymnasium såg ut. Alice hade precis somnat, när vi passerade Finlandsparken, och till ljudet av skrattande gräsänder tonade en vacker och näst intill

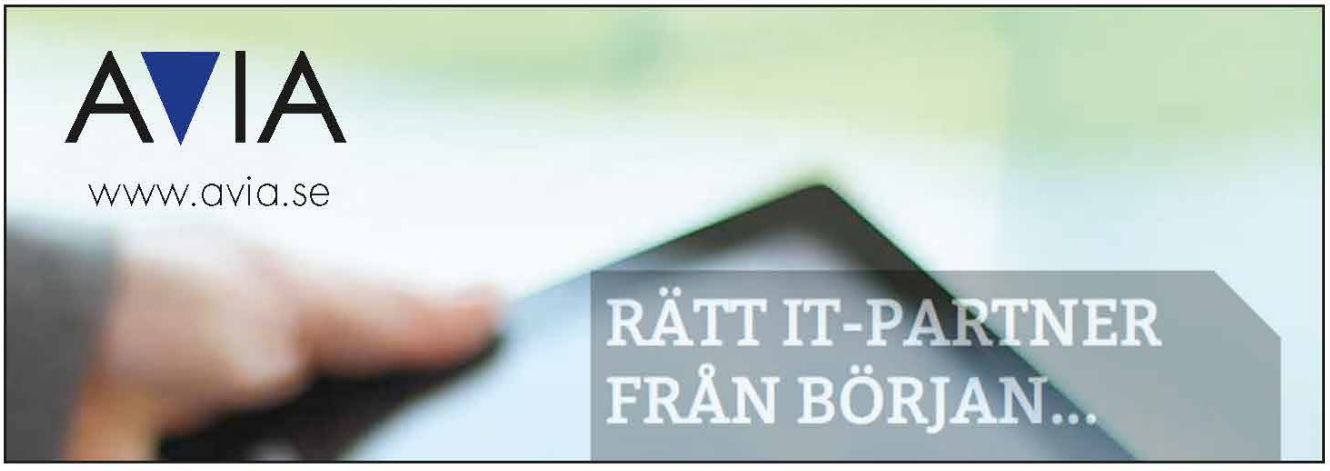
majestätisk byggnad upp sig. Skellefteå stad som ägnat sig åt rivningshysteri under 50-, och 60- talet präglas av fyrkantiga tegelhus, och de skolor som jag och Sandra jobbade på då, såg ut som traktorgarage. Nu var allting fulländat, där måste vi jobba någon gång.

Sedan gick det några sömnlösa småbarnsår, och lillebror Carl-Axel som föds ett år senare och förgyllde tillvaron med än mera vakna småtimmar, och blöjbyten. Att flytta tycktes avlägset, och vardagspusslet krävde en hel del av oss båda. 2020 kom pandemin, och vi kunde konstatera att det nu handlade om att hålla ihop familjen i en isolerad tillvaro. Dock satt vi på kvällarna när barnen till slut somnat och drömde oss iväg över en kopp te, vi samtalade ”om livet”, och ofta tänkte vi på den vackra pittoreska trästaden i norra Småland.

Åren gick och pandemin tycktes lätta en aning, då Sandra lyfter luren till gymnasiechefen Tomas Eliasson. Klart ni ska komma ner på en intervju sa Tomas, och vi tog bilen ner till Eksjö stad. När man fördas 100 mil i en bil, finns det en hel del tid för samtal, och vi satt och grunnade på vår framtid. Tänk om vi får jobb? Tänk om vi flyttar? Blir fallhöjden för hög? Vi älskade ju vår hemstad Skellefteå, och många av våra vänner fanns i vår närhet, till och med som grannar. Barnen kunde hoppa över staketet till sin bästa kompis och vi föräldrar tände grillen tillsammans. Hur kommer min familj att reagera? När vi kommer till Eksjö tar vi in på stadshotellet och går en härlig promenad i vårsolen. I norr hade det precis kommit ett snöbakslag, och när vi lämnade uppfarten till vårt hus i Skellefteå låg det en halv meter snö på tomten. I Eksjö var det vårvärme i luften, och bladen var på väg att slå ut. Vi var sålda, igen.

När rektorerna ringer upp några veckor senare och säger att vi fått jobb på Eksjö Gymnasium tackar vi båda ja utan att blinka, och i dag ett halvår senare känns beslutet rätt på samtliga plan. Vi har köpt en villa på Ydrevägen, den gamla komministerbostaden från 1910 som vi restaurerar. Just nu i skrivande stund lägger hantverkarna ett schackrutigt golv i hallen. Självklart samma som Eksjö Gymnasiums centralkorridorer. Våra nya kollegor har tagit hand om oss på ett helt fantastiskt sätt, och barnen känner sig redan hemma. Ibland känns det som om det blir många superlativ när jag och Sandra ska beskriva Eksjö stad, eller som det nu känns, vårt hem! Men vi kan bara säga en sak, Eksjö är alldeles underbart!

Hälsningar Magnus och Sandra Flank
SO-lärare vid Eksjö Gymnasium

Gymnasiechefen har ordet

Hastigt och lustigt skrivs det i kalendern 2023 och det är dags för mig att bidra med en text till Östanåbladet och detta genom en tillbakablick på gångna året men också en framåtblick kring vad som är på gång på vår anrika skola.

Efter lite trevande start i januari 2022 där gymnasieskolorna växlade mellan distansundervisning och på-platsundervisning blev det sedan ganska snabbt ett kliv tillbaka i gamla gängor. Vi fick äntligen bedriva undervisning på skolan, tillsammans med våra härliga elever. Detta uppskattades, och uppskattas, mycket av oss alla.

När våren närmade sig var det också med spänning vi följde ansökningssiffrorna till höstens årskurs 1. Skulle det mycket framgångsrika söket hösten 2021 kunna återupprepas? Få var vi som trodde att det kunde överträffas. Men det var så det blev.

Eksjö gymnasium hade ett fantastiskt intresse till ungdomsgymnasiet såväl som gymnasiesärskolan vilket gjorde att vi startade i augusti med över 200 nya elever. Detta ska ställas i relation till de ca 140 elever vi släppte iväg i studentens ystra virvlar i juni månad.

Denna student firades i ett bejublat upplägg där det traditionella utspringet skedde på innergården som var full av nära och kära. Fantastiskt väder gjorde inte saken sämre.

Hösten 2022 har sedan rullat på, fritt från distansundervisningens vedermödor, och vi upplever en allt godare stämning bland våra elever. Detta syns inte minst i kommunens senaste skolenkät som genomfördes i oktober. Här ökar vi rejält i samtliga frågeställningar

och där vi bland annat kan utläsa att allt fler upplever trygghet på skolan, studiero på lektionerna, ett ökat elevinflytande på lektionerna, att skolan arbetar hårt och målmedvetet med kränkningsärenden etc. Mycket glädjande och inspirerande.

> *Vi upplever en allt godare stämning bland våra elever.*

I skrivande stund inväntar vi Skolinspektionens besök under vecka 5 där de gör en kvalitetsgranskning av en av våra skolenheter. Det är värdefullt att vi blir granskade och får tips på vad vi behöver fortsätta utveckla men också få feedback på vad de ser som vi gör bra.

Året 2022 bjöd också på en viss personalomsättning vilket sker emellanåt. Det är då glädjande att se vilket gott rykte Eksjö gym-

nasium har då vi har behöriga sökanden till alla våra utannonserade tjänster och man söker sig till oss från såväl när som fjärran. Och detta ska ses mot den lärarbrist som råder där många skolor har mycket stora problem med rekryteringar. Det är med stor ödmjukhet vi gläds över intresset över att arbeta här.

Under tidig höst 2022 får vi också en ny rektor till oss som heter Maria Sparre. Maria, som ersätter Malin Stenbäck som går vidare till rektorskap i grundskolan i Eksjö, har de senaste åren varit verksam som rektor i Vetlanda men är boendes i Eksjö. Varmt välkommen Maria!

Vad kan vi vänta oss av 2023?

Intresset på våra informationer för blivande gymnasielever har varit mycket stort och vi är hoppfulla över att återigen ha ett bra sök till hösten, trots att kommunens årskull är något mindre detta år.

Utredningen av ett eventuellt gymnasieförbund för gymnasierna på höglandet fortsätter och vi vet inte just nu om, eller när, detta kan bli verklighet. Men under 2023 kommer vi säkert få ett besked åt vilket håll vi vandrar i denna fråga.

Vår trångboddhet, avsaknad av uppehållsrum och grupprum utmanar oss i tankegångar kring hur vi bäst ska formera organisationen. Eftersom vi gillar att se möjligheter och inte problem så kommer vi säkert hitta många bra lösningar framöver på dessa frågor.

Utredningen av ett eventuellt gymnasieförbund bromsar oss just nu i startande av nya program eller inriktningar. Men i tanken finns många idéer kring hur vi kan göra vår skola än mer attraktiv. Inte minst genom att fortsätta vårt fina arbete kring trygghet och studiero. Är man trygg på sin skola så kommer man hit. Är man då på plats så har man ännu bättre möjligheter att lyckas med sina studiemål. Allt hänger ihop.

Så med dessa ord tar vi nu sikte på ett spännande 2023. Och kanske finns det rykande ny färsk information att delge er när vi ses på kamratdagen i maj.

Tomas Eliasson
Gymnasiechef Eksjö Gymnasium

Nya Lennarts
KONDITORI · EKSJÖ

0381-61 13 90 · www.lennartskonditori.se

Mån–fre 7.00–18.30.
Lör 8.00–16.00
Sön 10.00–16.00
Stora Torget, Eksjö.

Eksjö Läroverks Gymnastik- och Idrottsförening

Grunden för skolidrotten är gymnastiken – med olika benämning över tid. Gymnastik infördes i skolsystemet i mitten av 1800-talet. I folkskolestadgan 1842 stod att skolbarnen skulle ges undervisning i ”enkel gymnastik”. Det fanns inga direkta krav på omfattning, lärare eller lokaler. Skolgymnastiken blev mer styrd längre fram under 1800-talet. Gymnastiken skulle dels fungera som förebyggande sjukgymnastik, dels som förberedelse för pojkarnas värnplikt. Gymnastik skulle också fostra i nationalistisk och nordisk anda. Det var bestämt att gymnasiets elever och de äldre eleverna vid läroverken skulle övas i gevärsexercis och bajonettfäktning. Gymnastiklärarna i Eksjö var vanligtvis officerare.

Läroverket i Eksjö byggdes 1846 vid Österlånggatan och är numera stadshus. Till att börja med fanns ingen gymnastiksal, utan gymnastik utfördes i skolsalar i läroverket. Man kan anta att det då handlade om tämligen enkla rörelseövningar. År 1865 togs ett gymnastikhus i bruk, i anslutning till skolan, numera rivet. Byggnaden låg på nuvarande parkering mellan Stadshuset och Linnéskolan (röda). Rektor W E Schultz skrev 1868: ”Gymnastiken synes hafva haft ett välgörande inflytande på ungdomens hälsa, händighet och kroppsliga hållning och kraft, på ordning och lydnad, äfvensom på det intellektuella arbetets gång”.

I slutet av 1800-talet utvecklades idrottsrörelsen i Sverige. I Eksjö bildades år 1890 den kortlivade föreningen Eksjö Idrottsklubb. Men den dominerande idrottsföreningen kom att bli efterföljaren Eksjö Gymnastik- och Idrottsklubb – EGIK, som bildades år 1900 och verkade fram till mitten av 1980-talet.

I den nya läroverksbyggnaden (numera Östanåskolan) som togs i bruk 1912 fanns en gymnastiksal, men den räckte inte till när elevantalet ökade. Man hyrde då gymnastiksalen på I 12. När Eksjö Tennisförening år 1978 uppförde en tennishall kunde den användas för skolgymnastik. Under 1990-talet byggdes skolans gymnastiksal om till lektionssalar.

Eksjö Läroverks Gymnastik- och Idrottsförening (ELIF) bildades 1918. Man startade med stor aktivitet, men efter något år förde föreningen en tynande tillvaro. År 1921 blev det en nystart. Bakom nystarten stod Hans Hägg, Ragnar Westin och Irgens Bergh. Hans Hägg skulle senare bli känd som byggmästaren som tog sig an renoveringen av Krusagården. Med tiden skulle det också komma att bli ett omfattande utbyte mellan ELIF och EGIK. Läroverkets IF var plantskola för EGIK.

Gymnastiklärarna Gustaf Moberg (1916 – 1925) och från 1940 Lennart Såndberg gjorde stora insatser för ELIF.

År 1922 hade EGIK en skidtävling med start på Stora Torget. En tystlåten och gänglig läroverkselev deltog oanmäld och vann. Det var Helge Jansson, läroverkets stjärna genom tiderna. Han tävlade i många grenar och blev svensk mästare i tiokamp två gånger samt i

höjdhopp en gång, satte svenskt rekord i tiokamp 1924, blev svensk skolmästare i flera grenar 1924 och 1925. Han blev sexa i tiokamp vid Olympiaden i Amsterdam 1928.

På 1920-talet vann Eksjö Småländska Idrottsserien fem år i rad, delvis med hjälp av skolidrottsmän.

Eksjö var dominerande i länet i friidrott under 1920-talet, till stor del med läroverkselever. Framträdande idrottare var Joel Melander (senare handelsman), Evert Nilsson, Torsten Lange och Herbert Adolfsson.

Läroverkselever deltog i fotboll inom IFK Eksjö, i bandy och skidåkning i EGIK.

Vid skolungdomens höstävlingar i Stockholm 1924 satte Helge Jansson svenskt skolrekord i höjdhopp med 187 cm och Herbert Adolfsson blev tvåa med 180 cm.

Eksjö vann 1924 mot Jönköpings Läroverk i en friidrottstävling med 68 poäng mot 57.

År 1924 var ett stort år för Eksjöidrotten. Det var då den tidigare läroverksynglingen Gunnar Lindström satte världsrekord i spjutkastning vid tävlingar i Vildparken.

Efter de som slutade runt 1924/25 kom nya skolidrottare: Verner Ekenvall, sprinter, Alf Svensson och Sven Cederblad i höjdhopp, den senare även längdhoppare som gick vidare till Malmö AI.

År 1932 började man spela handboll i Eksjö och så även i Läroverkets IF. 1933 började EGIK ordna skolidrottstävlingar. Även Läroverkets IF började ordna tävlingar i egen regi, skolmästerskap etc.

En enda skridskoåkare med framgång har föreningen producerat: Olle Sjökvist, som började vid en skoltävling i Eksjö 1936, därefter småländska mästerskap, junior-SM, svenska skolmästerskap mm.

År 1935 hölls för första gången skolungdomens distriktstävlingar i Eksjö, då Eksjö

tog 14 förstapris. År 1937 tog man hela 30 förstapris. Framstående var Inga Lill Johansson i löpning 80 meter och Birger Hultkvist i stavhopp med 305 cm. 1938 tog han 340 cm i stavhopp.

Under andra hälften av 30-talet hade man stora framgångar vid skolidrottstävlingar.

Vid 20-årsjubileet 1938 hade man en skolidrottsfest med hela småländska läroverkseliten samlad. 25-årsjubileet 1943 finns dokumenterat i en minnesskrift. Efter det har någon dokumentation inte påträffats. Enligt eleven och sedermera idrottsläraren Göte Bengtsson var föreningen vilande i början av 1960-talet, men startades upp igen 1963. Friidrott och handboll fanns givetvis på programmet, men idrotter som basketboll och volleyboll tillkom vid denna tid.

Paul Hultberg, Sx 69

Isak Lindgren – Ung entreprenör

Mitt namn är Isak Lindgren och jag är 21 år gammal, en ålder där jag med tacksamhet kan se tillbaka på min fina tid på Eksjö Gymnasium där jag gick ekonomlinjen med ekonomisk inriktning.

Mitt mål och strävan har alltid varit att omfamna och börja min resa inom familjebolaget Ingarp Träskydd. En resa som kräver enorm kunskap om bland annat företagande, entreprenörskap och marknadsföring.

Redan måndagen efter studenthelgen började jag arbeta hårt i industrin, då först i produktionen under ett års tid. Jag gjorde allt ifrån att stå i produktionslinjen till att köra truck och sedan ekonomi och administrationsdelen på kontoret. Jag har även gått kurser i marknadsföring och ledarskap. Nu går jag en VD utbildning med olika VD:ar och ägare runt om i Sverige som träffas i konferenser tillsammans med föreläsare.

Den 1 januari i år, 1,5 år senare har jag intagit positionen som produktionschef över ytbehandlings avdelningen. Detta gör att jag värdesätter lektionerna på Östanå skolan enormt, både i ledarskap och affärsjuridik samt UF och allt vad det innebar. Alla lektioner och det vi tränade på är nu min verklighet och innefattar vad stora delar av det mitt dagliga arbete går ut på.

Jag sitter även med i bolagets styrelse som ledamot, men även som protokollförare där ytterligare lärdomar från den nostalgiska ekonomisalen B32 kommer till användning.

Eksjö Gymnasium har jag att tacka för oerhört mycket, långt mer än jag kunnat ana den tid jag gick i korridorerna med vännerna från lektion till lektion.

2022 vann vi Eksjö kommuns pris Årets företagare, med motiveringen:
”Årets företagare har sedan starten 1973 varit pionjärer inom sitt område och var en gång i tiden först i världen med att få skyddscertifiering av brandskyddat trä av Det Norske Veritas. Företagarna har med bibehållen lönsamhet lyckats öka omsättningen och investerat för att hela tiden ligga i framkant både gällande arbets-, process och produktmiljö. De har genom detta fått en betydande position i branschen och fortsätter ökad omsättning och lönsamhet. De båda delägarna är också måna om sin bygd och gör sina inköp så lokalt som möjligt.”

Min framtidsplan är framför allt det omfattande arbetet utifrån miljö- och hållbarhetsaspekter, att bibehålla ökad omsättning och lönsamhet. Min vision är att driva Ingarp Träskydd ur ett globalt perspektiv och få in fler globala affärspartners för att bli en ledande stjärna inom marknaden för träskydd, ytbehandling och brandskydd.

Isak Lindgren Sx21

Studentexamen 1970

Översta raden: John-Erik Ohlsson, Rolf Abelsson, Lars-Ivar Krantz, Jonny Häll, Bengt "Zacke" Karlsson, Bengt Celinder, Gunnar Possebo (Karlsson), Björn Ydrén, Stefan Sandberg, Jan Wingren, Evert Lägervik, Rolf-Inge Thorstensson, Lars Lagö, Göran Thorsson, Lennart Nilsson, Birgitta Bardh (Svensson), Tommy Johansson, Filip Alm. **Mittenraden:** Ann-Christin Olsson (Gunnar), Inge-Marie Sandberg (Carlsson), Gunnel Lindström (Fransson), Lars-Åke Gustafsson, Per Axelsson, Gunilla Sahl, Eva Sandstedt-Lindqvist, Kristina Johansson (Rydén), Lennart Olausson, Gunnar Karlsson, Inger Swahn (Hammarström). **Nedersta raden:** Eva Blomqvist, Marie-Louise Strömberg (Wigh), Catharina Zackrisson (Carlsson), Lena Jansson (Andersson), Ann-Catrin Nilsson (Kindh), Gunilla Gyllenram (Arvidsson), Gunilla Katmark (Engmalm), Marita Gustafsson (Hammarström)

Studentexamen 1971

Bakre raden fr v: Lars-Erik Hall, Are Kjeang, Alf Lindqvist, Olle Sandwall, Lars-Olof Johansson. Stefan Hultberg, Thommy Gustafsson
Mittenraden fr v: Ulf Argus, Christina Håkansson, Helena Gimner (Gustafsson), Siv Löfgren-Olsen, Birgitta Salomonsson, Siv Lindkvist, Jan-Ove Sandell, Gunnar Ekermo
Främre raden fr v: Per-Olof Håkansson, Susanna Alexandersson (Alm), Karin Henriksson, Göran Boardy

Studentexamen 1972

Främre raden från vänster: Ann-Christine Roos (Stansert), Agneta Karlsson, Birgitta Gustafsson (Fredriksson), Kerstin Olausson (Carlsson), Inger Lindhe (Johansson), Monika Johansson (Gustafsson)
Bakre raden från vänster: Lennart Lindgren (Andersson), Kersti Samuelsson, Lars Nordfeldt, Inga-Lill Junggren (Samuelsson), Staffan Nordström (Johansson), Rolf Spaak, Jan Karlsson, Lena Anderbergh-Dehlin, Nils-Åke Jarebring, Monica Roschester-Roos, Ulf Carlsson, Lennart Wintermyr (Johansson), Håkan Roos, Jan Sixtensson, Thomas Lindgren.

Glöm inte att betala årsavgiften!

Avgiften är 100 kronor och betalas enklast via swish 123 026 59 18 eller bankgiro 5465-7275.
Ange namn och adress samt examensår och gärna mail och mobilnummer.
Meddela också om du vill ha Östanåbladet digitalt i framtiden.

Kamratdagen

Lördagen den 27 maj klockan 15.00 i Östanåskolans aula

Så är det återigen dags för den traditionella kamratdagen vid Eksjö Gymnasium.
Som vanligt sista lördagen i maj, med start kl 15.00 i aulan med upprop och årsmötesförhandlingar.
Någon form av underhållning står också på programmet. Efter årsmötet serveras kaffe i matsalen under trevligt umgänge. Tillfälle finns till rundvandring i skolans lokaler.
Hur ni fortsätter dagen/kvällen bestämmer ni själva. Det finns gott om trevliga restauranger o dy i Eksjö

Varmt välkomna, jubilarer och andra avgångselever liksom lärare – både tidigare och nu verksamma. Väl mött den 27 maj, kl 15.00

Anmälan till Kamratdagen görs senast 2023-05-20 till Hans Toll, e-post: toll@telia.com alt tel 070-5124014 eller till Karin Elardt, e-post: karin.elardt@hotmail.com alt tel 070-6314116 (ange kontaktuppgifter vid anmälan så vi kan kontakta er om det blir nödvändigt)

Kamratföreningen vid Eksjö gymnasium

STYRELSE VALD 28 MAJ 2022

Ordförande	Hans Toll, toll@telia.com tel 070 512 40 14
Kassör	Pernilla Andersson, pernilla.andersson@eksjo.se, tel 070 287 53 45
Sekreterare	Karin Elardt, karin.elardt@hotmail.com, tel 070 631 41 16
Ledamöter	Margaretha Bladh, margaretha.bladh@krakshult.se, tel 072 060 45 46
	Per Sixtensson, per.sixtensson@gmail.com, tel 070 326 78 70
	Ingbritt Martinsson, ingbritt.martinsson@eksjo.se, tel 073-0491094
	Paul Hultberg, paul.hultberg50@gmail.com, tel 070-545 40 94
	Tomas Eliasson, tomas.eliasson@eksjo.se
	Helen Ax, helen.ax@eksjo.se, tel 073-942 26 96
	Tomas Erazim, tomas.erazim@eksjo.se, tel 0381-363 36
Hedersledamot	Barbro Gunnarsson
Revisor	Rolf Abelsson
Årsavgift	100 kronor
Hemsida	www.eksjogymnasium.se/elevinfo/övrig elevinfo/kamratföreningen
Facebook	Eksjö Gymnasiums Kamratförening